

Het gesprek met de Samaritaanse vrouw; Overweging bij Johannes 4: 1-16

De Samaritaanse vrouw die met Jezus spreekt bij de bron heeft een hoge graad van ontwikkeling, en Jezus doorziet haar. Het gesprek tussen hen is doortrokken van symbolische wijsheid.

Net als in sprookjes verwijst het manlijke hier naar het geestelijke. De vijf mannen die zij heeft gehad verwijzen naar de vijf boeken van Mozes in het Oude Testament, Thora genoemd. Deze werden in die tijd gezien als een bron voor het geestelijke leven. Daar heeft deze vrouw uit geput, maar het was niet voldoende. Het heeft haar innerlijke dorst niet gelest. En nu heeft zij geen man, geen geestelijk voedsel. Zij is zoekende, zij leeft met vragen.

Dan ontmoet zij diegene die de oude kennis overbodig maakt. Met een paar woorden zet Hij er iets nieuws voor in de plaats. Hij zet zichzelf ervoor in de plaats.

Net als de Samaritaanse vrouw zijn ook wij zoekende. We voelen dat in de onrust en onveiligheid van deze tijd krachten werken die niet uit een heldere bron stromen. Krachten die de mensen niet verbinden, maar uit elkaar drijven. Tevergeefs zoeken wij steun bij wat ons tot nu toe houvast schonk.

Het enige dat helpt, is de ontmoeting met die ene die daar een nieuw houvast voor in de plaats stelt. Die zichzelf daarvoor in de plaats stelt. Die aan een paar woorden genoeg heeft. Woorden die in ons kunnen klinken: Ik, Ik Ben, die met je spreekt.

